

Datum: 16.07.2026

Medij: Pink

Emisija: Nacionalni dnevnik 1830

Autori: Redakcija

Teme: Evropska komisija

	Početak	Trajanje
Emisija	16.07.2026 18:30:00	75:00
Prilog	16.07.2026 18:34:00	4:17

Naslov: Klaster 3

4252

To su vesti koje su obeležile dan. Četvrtak je, 16. jul, ja sam Maja Manojlović.

Dobro veče. Najnepravednija kočnica za Srbiju trenutno je klaster 3.

Iako smo kao zemlja uradili sve za otvaranje ovog klastera, politički uslovi i ucene ponovo bacaju senku na takozvani princip zasluga u koji se Brisel zaklinje. Postavlja se pitanje: čime se to uopšte meri napredak Srbije, ako čisti ekonomski rezultati reforme i privredni rast više nisu dovoljni za Brisel? Detaljnije u prilogu koji sledi. Iako je Srbija na tehničkom nivou u potpunosti ispunila sve standarde i zahteve Brisela za otvaranje klastera 3, proces evrointegracija ponovo nailazi na politički zid pojedinih prestonica starog kontinenta. Evropska komisija godinama unazad daje jasnu preporuku za otvaranje ovog klastera, potvrđujući da je Beograd uradio svoj domaći zadatak.

Međutim, politički uslovi i ucene ponovo bacaju senku na takozvani princip zasluga u koji se Brisel zaklinje. Za mene bi to bio dokaz onoga o čemu sam, nažalost, govorio: da zasluge nisu uvek jedino merilo. I kad govorite o "merit based", pošto ste to čuli kao od papagaja jednom milion puta, od svih ljudi iz regiona: merit based, merit based, merit based, sintagma, floskula jedna, koja bi se sada potvrdila da je baš floskula. Umesto zaslužnog otvaranja poglavlja, iz pojedinih evropskih prestonica stižu uslovljavanja koja nemaju nikakve veze sa ekonomskim napretkom, već sa suverenom spoljnom politikom koju Srbija vodi, štiteći svoje nacionalne interese, ocenjuju analitičari. A suštinski nas koče politički i jedino politički.

Malo treba da i Evropska unija se pozabavi sa svojim procedurama, jer ne može imati duple aršine, ne može imati konstantno neke političke uslove i nove i nove nove uslove bez pravno i politički predvidljivog okvira. Teškoće zadržati kredibilnost i onu, onu poziciju u nekoj svetskoj spoljopolitičkoj areni koju je imala kao neko ko baštini određene vrednosti.

Klaster 3, inače, obuhvata oblast konkurentnosti i inkluzivnog rasta, odnosno niz tema koje direktno utiču na ekonomski razvoj i svakodnevni život građana: od poslovnog ambijenta, tržišta rada, industrijske politike, do digitalne transformacije, obrazovanja i socijalnih politika.

Kao zemlja, uradili smo sve, pa se postavlja pitanje: čime se još meri napredak ka članstvu?

Pa, meri se isključivo time šta je ta zemlja spremna da uradi, koje ustupke je spremna da uradi da bi se otvorio eventualno neki klaster, da bi se otvorilo neko novo poglavlje. Ako pogledamo, na primer, ove zemlje u regionu, videćemo isključivo da rade po diktatu Brisela i nekih država iz okruženja koje su članice Evropske unije, da su apsolutno spremni da ispune sve. I to ne iznenađuje.

Prosto, mi smo od 2012. država koja isključivo brine o sopstvenom interesu, država u kojoj je isključivo naš interes ono što je ključno. I prosto, naš strateški interes jeste članstvo u Evropskoj uniji. Apsolutno ne želimo tu da izgubimo sebe na tom putu.

Moramo da zaštitimo naše državne i nacionalne interese. Dok se Srbija ucenjuje i blokira, iako je na tehničkom nivou uradila sve domaće zadatke, u Briselu je odigran takozvani evropski super utorak. Dan kada su maske o nekakvom principu zasluga pale.

Političkim dekretom ili ekspresnim odlukama država članica, Albanija je zatvorila svoja prva tri pregovaračka poglavlja, dok su Ukrajina i Moldavija ekspresno otvorile klaster 6 koji se tiče spoljne politike.

A apsurd je utoliko veći što su Ukrajina i Moldavija pregovore o članstvu počele tek prošlog meseca, a već otvaraju ključna poglavlja bez ikakvih ekonomskih utemeljenja. Nama je uslov preporuke od IHR-a, slične preporuke od IHR-a su Albaniji, njima nisu uslov. Kako to da objasnimo?

Ne mogu. Zašto mi jedini imamo ovaj mešoviti, ajde, i tehnički proces pristupanja, i klastere, i poglavlja? Mi imamo države kao što je, recimo, na primer, Albanija koja ima samo poglavlje, ili imamo sad Moldaviju koja ima samo klaster. Mi imamo i jedno i drugo.

Čak i u tehničkom smislu, mnogo nam je složeniji proces. Dok se drugima prokrčuje put preko reda iz čistih geopolitičkih interesa, za ekonomski najnapredniju zemlju regiona, Srbiju, i dalje važe rampe i dvostruki aršini, zaključuju naši sagovornici. Gordana Uzelac, Televizija Pink.

